UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

ſecundum iudicium ſuum ex aſpectu, ſi talis probatio fuerit etiam non cōcludens, & inualida, ſeu non legitima, tunc ſententia poteſt in ſe ualere, & tranſire in rem iudicatā quo ad effectum noſtrū, de quo ſupra, quia ſentētia abſolutoria lata in criminalibus ex probationibus inualidis, & nō cōcludentibus ualet in ſe, & in rem iudicatam tranſit, ac operatur, ꝙ de eodē crimine abſolutus non poſſit amplius accuſari, nec inquiri, ut ſupra, & hic eſt propriè caſus noſter. ¶ Non obſtat, ꝙ dicatur notoriè, & euidēter cōſtare de ętate annorū 18. per aſpectū corporis ipſius,
8 ergo &c. Quia reſpondetur, ꝙ † per probationem ex aſpectu, ſeu per inſpectionē corporis nō poteſt dici notoriè conſtare de certa ætate annorum 18. uel de maiori, uel de minori pręcisè deponendo, ſeu iudicando, ꝙ ſit illius ætatis, nam aſcenſiuè requiritur quadienniū, ac etiam maius tempus, & deſcenſiuè minus, ut declarat Bar. in d. l. de ætate, ex cuius uerbis colligitur, quā difficile ſit probare ætatē ex aſpectu, quoniam illa ſemper eſt dubia, quādo quis ſe ad certam ætatem uult reſtringere, ergo nō poteſt dici cōſtare de ætate annorum 18. ex ſolo aſpectu notoriè, ſeu per euidentiam facti permanētis, quia notorii facti permanentis non aſſumitur hoc modo, ſed put declarant gl. Abb. & alij, in c. ueſtra, de cohabit. cleri. & mulie. quinimmò in caſu noſtro diceretur eſſe potius notorium facti trāſeūtis, cū ætas nunquā in eodem ſtatum permaneat, ſed tranſeat, ad tradita per Bar. in d. l. de ætate, & ideò non ſequitur, Titius aliàs fuit tali ætatis, ergo nunc eſt eiuſdem, ut habetur per doct. in d. l. de ætate, & in l. cum de ætate, ff. de probat. ¶ Nō obſtat, ꝙ ſententia fuerit lata ex falſis teſtibus, quia primo reſpondetur, hoc nō conſtare, & item adhuc pendere, ſecundo, † ſtante proba-
9 tione facta per aſpectum, & ex iudicio teſtiū, ipſi nō poſſunt dici falſum depoſuiſſe per ea, quę habentur in d. c. propoſuiſti, de proba. maximè per Fel. in pen. col. & hæc breuiter ſint dicta ad fauorem dicti inquiſiti, ſaluo iudicio Clariſs. do. Auditoris. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Officiales, & magiſtratus de criminibus in loco ſibi ſubiectis commiſſis generaliter inquirendi arbitrium, & poteſtatem habent: & quomodo illud arbitrium intelligatur, num. 17.*

2 *Ad liberum arbitrium alterius ſi quid ſit commiſſum, quomodo id intelligatur, & num. 17.*

3 *Procedere quomodocunque cum licentia alicuius quando quis poteſt, quomodo intelligatur, & num. 18.*

4 *Verbum licentia, & licentiam dare quid importet, & nu. 18.*

5 *De crimine procedi, & cognoſci non poteſt poſt lapſum temporis præfixi à lege, uel ſtatuto ad accuſandum, uel de illo procedendum, ſeu inquirendum.*

6 *Incluſio unius eſt alterius excluſio.*

7 *Ad capturam alicuius propter crimen deueniri non poteſt, niſi præcedentibus indicijs, & ueriſimilibus præſumptionibus,*

8 *Et aliter captus tanquam iniuſtè, & de facto captus eſt relaxandus, & ante omnia reſtituendus.*

9 *Et quicquid poſt hanc capturam ante reſtitutionem factum eſſet, nullum foret.*

10 *Et confeſſio rei ſic capti illi non noceret.*

11 *Cōfeſſio facta in tormētis, ſeu illorū metu, nō formata prius inquiſitiōe, nec indicijs legitimis præcedētibus, priuſq; probatis, nullo mō nocet, ēt ſi poſtea indicia ſupueniſſēt, et probata fuiſſēt.*

12 *Etiam ſi iudex, & officialis haberet arbitrium liberè procedendi.*

13 *Confeſſio rei, qui eſt tutus præſcriptione ſtatuti, non præiudicat.*

14 *Inquiſitionis de crimine iudicium, ut ſubſiſtat, quæ requirantur;*

15 *Et in eo fama publica, ſeu iudicium eſt loco accuſatoris.*

16 *Arbitrium procedendi contra crimmoſos officialibus datum quomodo intelligatur, & num. 17.*

17 *Clam, & cum mala fide, & dolo facit is, qui non legitimè, nec requiſito eo, qui contradicere poteſt, facit.*

EPITOME.

De crimine poſt lapſum temporis ex forma ſtatutorum ad procedendū, & inquirendum præfixi non poſſe per officialē procedi, nec inquiri, etiam ſi poſſet quomodocunque cum licentia regiminis illius loci procedere, & capturam, & confeſſionem criminoſi etiam ſpontaneā poſt dictum tempus, ac etiam ſine legitimis indicijs, & præſumptionibus factā nō ualere, nec præiudicare, hic demonſtratur.

CONSILIVM CLXVII.

CVm quidam Franciſchinus per officialem loci captus, & incarceratus fuerit ob prætenſum crimen adulterij, ſeu inceſtus ab eo iam quinque, uel ſex annis elapſis cōmiſſi cum uxore cuiuſdam fratris patruelis ipſius Franciſchini, & ſic cum coniuncta ſibi affinitate in ſecundo gradu, dubitatur nunc, an Franciſchinus prædictus capi, & carcerati potuerit, & contra eum de dicto crimine per dictum officialem procedi: Et
1 potuiſſe uideretur prima faciè dicendum † ob arbitrium, & poteſtatem à iure conceſſam officialibus, & magiſtratibus inquirendi, de criminibus commiſſis in locis ſibi ſubiectis, ut loca, quæ regunt, pacata ſint, atque quieta, l. congruit in princ. ibique Bart. & omnes, ff. de offi. præſid. intereſt enim reipublicæ, ut prouincia malis hominibus careat, & ideò ad officiales pertinet, eos generaliter conquirere, & prout quiſq; deliquerit, in eos animaduertere, receptatoreſq; eorum coercere, ſine quibus delinquentes diutius latere non poſſunt, ut in d. l. congruit. Præterea, poſtpoſita forma procedendi à ſtatutis introducta, data eſt facultas, & licentia officialibus ciuitatis Mutinæ in cauſis criminalibus, ne delicta remaneant impunita, procedendi cōtra, & pręter formam dictorum ſtatutorum arbitrio tamen regiminis dictæ ciuitatis: Vnde quamuis fortè aliquis ordo eſſet obſeruādus in puniendo crimina, & certum tempus ex forma dictorum ſtatutorū ſeruari deberet ad procedēdum de crimine, tamen propter arbitrium officialibus conceſſum ipſi poterunt, quomodocunque eis uidebitur, procedere, &
2 crimina punire, nam † quoties aliquid committitur ad liberū arbitriū alterius, id intelligitur remiſſum liberæ uoluntati illius etiam non ſubmiſſæ regulis iuris, & ſtatutorum, dummodo abſit dolus malus, ut declarat Bar. in l. fideicom. §. ſi ſic, ff. de lega. 3. Adde,
3 ꝙ † cum officiales poſſint procedere quomodocunque cum licentia regiminis, hæc uerba uidentur inferre, ꝙ hoc dicatur poſitū in libera uolūtate, & conſequenter etiam iniquè, & iniuſtè procedēdo, dummodo abſit dolus malus, ut in d. l. fideicom. §. ſi ſic, & ibi Bar. iunctis not. per Inno. in c. cum ad mona-
4 ſterium, de ſtatu mona. ubi uoluit, † ꝙ ſit permiſſum ſit dare licentiam, debe,t intelligi, ut quis poſſit liberè, prout uoluerit, n̄ā uerbū licētia importat liberā uoluntatem ſine aliqua iuſta cauſa, ut ibi per Inno. ergo in terminis noſtris cum officiales habeant licētiam procedendi arbitrio regiminis, uidetur, ꝙ ex libera ſua uoluntate etiam non regulata à iure, uel à ſtatutis, nec ab aliqua iuſta cauſa poſſint de crimine procedere, inquirere, & punire. ¶ Quibus omnibus non aduerſantibus, contrariam opinionem ueriſſimam eſſe arbitror, hoc eſt, ꝙ non ſit licitum, neque permiſſum aliquibus officialibus inquirere, & procedere de huiuſmodi crimine contra dictum Frāciſchinum, quia ad hoc, ut de crimine commiſſo ante ingreſſum officij poſſit per officiales communis Mutinæ inquiri, requiritur, ꝙ illud crimen, ſuper quo uolunt inquirere, & procedere, fuerit com-

miſſum

miſſum olim infra unũ mẽſem, hodie verò infra ſex
mẽſes añ introitũ ſuorũ officiorũ, ut habetur in ſtatu
to ſub rubrica in q̃bus maleficijs commiſſis tp̃e alte-
rius, &c. & in additione facta ſup dicto ſtatuto, alio-
quin ſi delictũ ante introitũ officij per ſex mẽſes fuiſ
ſet cõmiſſum, nõ eſt p̃miſſum, immò eſt ꝓhibitũ po
teſtati, aliiſq; officialib. ꝓcedere, & inquirere de cri-
mine, præterquã de quibuſdã criminibus atrociori-
bus, de quibus ſpecialiter p̃ dictũ ſtatutũ eſt ꝓuiſum,
inter quæ crimina excepta nõ eſt cõprehenſum cri-
mẽ adulterij, neq; inceſtus, de quo nũc agitur, ut ex
inſpectione dicti ſtatuti clariſſimè colligi poteſt: Sed
crimen, de quo agitur, fuit cõmiſſum ante introitũ
officij moderni officialis nedũ per ſex menſes, ſed ẽt
per quinque, & ſex annos, ut in facto præſupponitur,
& hoc crimẽ nõ eſt de exceptis à ſtatuto, ergo ſequi-
tur, ꝙ officialis nõ poteſt de illo crimine procedere,
5 nec inquirere, quia† vbicũq; à lege, vel à ſtatuto cer
tum tempus eſt ſtatutũ ad accuſandum, uel procedẽ
dum, ſeu inquirendum de crimine, illo tempore ela
pſo perit ius de eo crimine procedẽdi, & amplius de
illo cognoſci nõ põt, ut probatur, in d. l. ad cõmiſſa,
cum ibi no. C. de adul. & ibi glo. in uer. prætendas, l.
adulter, & l. mariti, C. eo. tit. l. quinquenniũ, ff. eo. ti.
l. ſi ea cũ ibi no. C. qui accuſare nõ poſſunt, Bar. in l. ti
tia, ff. de accuſa. facit, l. diffamari, C. de ingen. & ma-
numiſſ. l. quinquaginta, cũ ſeq. ff. de excuſa. tuto. & l.
vnica, C. ut om. iud. tàm ciui. quàm crimin. cũ aliis
pluribus, quæ allegari poſſent, & faciunt ea, quæ ha-
bentur per Abb. poſt Car. & Mod. in c. pen. extra de
iud. Præterea cũ ipſis officialibus p̃miſſum ſit proce-
dere, & inquirere ſpecialiter de quibuſdã certis cri-
minibus etiã cõmiſſis per ſex mẽſes ante introitum
officij ſui, & inter illa crimina ſpecialiter excepta nõ
ſit expreſſum huiuſmodi crimen, ſequitur, ꝙ de illo
videtur prohibitũ poſſe per officiales procedi, & in-
6 quiri, quia† incluſio unius eſt alterius excluſio, ut in
l. 3. cum gl. ff. de ſeruit. Bal. & Alc. in l. 1. C. de diuer.
reſcri. l. naturalis, §. ſed ſi facio cũ gl. in uer. præſtes,
ff. de præſcr. uer. & l. cum prætor, cũ ibi no. ff. de iudi.
& exceptio firmat regulã in nõ exceptuatis, l. fi. in fi.
ff. de iu iu. & l. nã q̃d liquidè, in fi. ff. de pen. leg. cũ ſi.
¶ Rurſus videtur, ꝙ officialis ad capturam dicti Fran
ciſchini deuenire nõ potuerit, ex quo prius de crimi
ne per probationes iudicii ſaltẽ ſummariè, & per in-
7 dicia nõ conſtitit, quia† ad capturã alicuius propter
crimẽ, vel eius ſuſpitionẽ deueniri nõ poteſt, niſi prę
cedentibus indicijs, & ueri ſimilibus præſumptioni-
bus, ut no. per illũ tex. in c. ſi clericos, de ſent. excom.
in 6. per Archi. & Io. And. Bal. in l. quod euitandi, in
8 fi. C. de condi. ob tur. cau. & ideò† ex quo Franciſchi
nus fuit iniuſtè, illegitimè, & de facto captus, de iure
eſt relaxandus, ut habetur per Angelum, in l. nemo
carcere, C. de exact. tribu. lib. 10. & per Bart. in ſua q.
incip. Lapus in col. antepen. cuius dicta ſatis ad pro-
poſitum inſeruiunt, & cum uideri poſſint, ea nõ refe
ro. Cum igitur capiendo iniuſtè, & illicitè fuerit uis,
ſeu uiolentia illata per officialem, cui de iure etiam
ui reſiſti potuit iuxta ea, quæ habentur per gloſam,
Abb. & alios, in c. cõquerente, de reſt. ſpo. & in l. edi-
ctum, ff. ne quis eum, in ius uoca. ui exi. ipſe Franciſ-
chinus eſt ante omnia reſtituendus per ſupra allega
ta, & plura alia, quę poſſem ad hoc allegare, ſed cum
9 tempus non habeã, omitto. Ex quibus infero, † quòd
quicquid poſt dictam capturam ante reſtitutionem
factum fuerit, dicetur nullum, & cenſebitur factum
10 propter illam uim, & metum à iudice illatum, & † cõ
feſſio fortè ab ipſo facta tanquã facta metu tormen-
torum, & per uim, quia carcer eſt ſpecies tormento
rum, iuxta l. 2. ff. de liber. homi. exhib. Bar. in l. frater

à fratre, in pen. col. ff. de cond. indeb. & in
tum, §. titio centum, il 2. ff. de cond. & de
ciſchino non nocebit, l. 1. §. quæſtioni, &
11 de quæſt. Præterea † ſi contingeret Franci
fiteri crimen in tormentis, ſeu metu torm
non formata inquiſitione, nec præceden
probatis prius legitimis inditiis, talis con
lo modo illi noceret, etiam ſi poſtea ſup
indicia, & probata eſſent, ut ẽ tex. in l. vni
ff. de quæſt. Bart. in l. pen. eodem titu. Feli
in 8. limitatio. & Moder. in ca. at ſi clerici
12 tra de iudicijs. & † hæc locum habent etia
uis iudici, & officiali datum eſſet arbitriũ
cedendi ad tradita per Fulgo. in conſi. 11
colum. 3. & in conſil. 149. ſuper inquiſition
ſequitur Decius in d. c. at ſi clerici in princ
ibi octauo limitatur. ¶ Accedat ad hæc, q
etiam dictum Franciſchinum crimen in
fiteri ſponte, & præcedentibus legitimis i
13 men † ex quo lapſum fuit tempus, infra q
ficialem procedi poterat, & debebat, & ſic
nus iam eſt præſcriptione ſtatuti tutus, cõ
ipſe confitenti non noceret, nec ex illa po
mine damnari, ita concludunt Moder. in d
rici in princ. quos refert, & ſequitur Deci
col. uer. tertio dicit, & fuit dictum Maria. in
de accuſa. qui inquit ſe ita Senis conſuluiſſe
ſententiam ſequutus eſt, Bal. in l. genero,
dam lectionibus, ff. de ijs, qui not. infam.
c. fin. in 6. col. de offi. deleg. Card. in cle. 1.
conſanguini. & affinita. cum ſimilibus alle
Decium in d. c. at ſi clerici, & eſt commun
à qua non eſt recedendum, ut dicunt docto
1. & in c. ne innitaris, de conſtitu. & ſecund
dicta debet declarari, tex. in c. 1. de accuſatio
id, quod uoluit Innocen. in ca. qualiter, &
2. de accuſat. ubi probatur, ꝙ ſtante confeſ
linquentis in iudicio facta non debet atten
uata fuerit forma iudicii, ſeu ſtatuti, quia ho
cedit, quando reus eſſet tutus præſcriptio
per prædicta, ut in terminis uoluit Decius
14 in loco præallegato. Præterea † de crimin
teſt per iudicem contra aliquem inquiri,
dant legitima indicia, & fama publica, nec
condemnationẽ perueniri, niſi ſeruetur for
ta, in d. c. qualiter, & quando il 2. alioquin
non ſubſiſteret, quia illius ſubſtantia defice
de ſubſtantia, & forma iudicij eſt, ut adſint
tres pſonæ uidelicet actoris, uel accuſatoris
dicis, alioquin iudiciũ eſſe nõ poſſet, ca. for
borum ſignificatio. & doctores omnes in ru
15 & extra de iudi. & † in iudicio inquiſitionis
blica, ſeu indicium eſt loco accuſatoris, d. c
ter, & qñ, & ibi Abb. & Mod. & ego legend
ſum dicere in d. rubrica extra de iud. Vnde
indiciis, & fama publica præcedẽtibus ad i
nẽ ꝓcederetur, iudiciũ eſſet nullũ, & ꝓceſſ
ex defectu ſubſtantiæ, arg. l. Iulianus, §. ſi quis
ad exhiben. & de hoc eſt caſus arguẽdo à
d. c. 1. de accuſa. in 6. Cum igitur in caſu no
adſint inditia, nec laboret fama publica cõ
Franciſchinũ, non poteſt contra eum de h
crimine inquiri. ¶ Nõ obſtant adducta ſup
trariũ, quæ ferè omnia ad idem tendere
cõſideratur arbitrium officialibus à iure, &
traditum, quia reſpõdetur, quòd ex quo la
tempus, & reus eſt tutus præſcriptione ſta
ptus fuit abſq; eo, quòd prius ſummariè de
probatum eſſet, & ante probabilem ſuſpi
minis, ex arbitrio conceſſo iudici non p

[ca]ptură procedi, nec poteſt ad tortură deueniri per
[e]a, quæ ſupra dixi, nă† ex quo officialibus datū eſt ar
bitriū pcedēdi ꝯ criminoſos, debet intelligi, đ arbi-
[tri]o boni viri, & regulato à iure, & ñ ſm qđ iudex vo
[lu]erit, ad tradita ꝑ Bar. in d. l. fideicom. §. ſi ſic, ff. đ le
ga. 3. Itē dēt intelligi, ꝙ ex arbitrio cōceſſo officiales
[po]ſſint procedere ſine læſione, & ꝑiudicio partis, vt
[uol]uit Bal. ī l. cū antea, in 3. col. uerſ. ſimile videmus,
[de] arbit. Bar. ī l. ſi ſic, ff. de leg. 1. & in l. filius, in 1.
[c]ol. ff. đ dona. & Bal. in l. ſiqs maior, in 1. notab. C. de
[tran]ſactio. & iõ officiales debēt obſeruare tꝑa data à
[ſta]tuto pcedēdi, & ingrēdi đ crimine, nec poſſunt ꝑ
[pre]tu arbitrij ſibi cōceſſi ꝑuertere iuris ordinē, & ꝯ-
[tra] ſtatutis, quę tꝑe ſui ingreſſus obſeruare iurāt,
[ut i]n auth. đ iudicibus ī rubro, & nigro. ¶ Nõ obſtat
[in]quiſitio emanata ꝑ quaſdā literas Ducis, quæ
[pro] lege obſeruatur iuxta §. ſed, & qđ principi Inſti.
[de i]ure natu. gen. & ciui. & l. 1. ff. de cōſtit prin. ꝑ quā
[da]tur facultas libera officialibus ꝓcedendi in cauſis
[cri]minalibus arbitrio ſuo, habita tñ licētia prius à re
[gi]mine ciuitatis Mutinæ, ut ſupra dictū fuit, qa rñde
[tu]r, ꝙ ex quo officiales de licētia regiminis poſſunt
[pro]cedere arbitrio ſuo, id debet ītelligi arbitrio boni
[vi]ri, & ſm qđ iudex poſſet de iure ꝓcedere, qa hæc
[ver]ba, arbitrio uřo, ēt ſi adderetur verbū libero, re-
[stri]ngūtur ad arbitriū boni uiri, vt in locis, & iuribus
[a]llegatis, & cōſequēter intelligūtur đ arbitrio iudi
[ci]s à iure regulato, arg. l. cōtinuus, §. cū ita, ff. đ uerb.
[obl]ig. cū ſi. & habetur ꝑ canoniſtas, in c. 1. de cōſtit.
[Et] q̃uis ſit cōceſſum ius regimini dictæ ciuitatis
[M]utinæ dădi licētiă officialibus arbitrio ſuo ꝓcedē
[i]d debet intelligi, ꝙ poſſint dare licētiă arbitrio bo-
[ni] uiri, & cū cā iuſta, & nõ ſimpliciter, qa licētia im-
[p]ortat arbitriū boni uiri, l. 1. C. de ſacroſ. eccl. & ha-
[be]tur ꝑ Bar. in l. alio, in 3. col. ff. de alim. & ciba. leg.
[in] verſ. pcedo ulterius, qcqd uoluerit, & dixerit In-
[n]o. in d. cū ad monaſteriū, q tex. illud nõ ꝓbat. Præte
[r]ea poſito, ſed nõ cōceſſo, ꝙ officiales dicerētur ha-
[b]ere liberă ꝑtātē procedendi, tñ hæc libera volūtas,
[&] ꝑtās importat, vt bona fide adſit, ſed † ille, q facit
[co]ntră, hoc eſt nõ legitimè, nec reqſito eo, q cōtradice-
[r]e põt, uř cū mala fide, & ſic dolo facere, l. clā poſſi-
[d]ere, ff. de acq. poſſ. in prin. l. ꝓhibere, §. clā. ff. qđ ui,
[a]ut clā, ergo &c. Et hæc fuit ratio Bar. ad aliud ꝓpoſi
[t]ū, in d. l. alio, ī 5. col. uerſi. ꝑterea, quæ nobis optimè
[i]nſeruit, nă in caſu noſtro officialis clā fecit, & ſic cū
mala fide faciēdo capi dictū Frăciſchinū abſque in-
dicijs pręcedētibus, & nõ habita informatione, & ꝓ
[b]atione ſūmaria de crimine, vt dictū fuit, ergo illa
[c]aptura nõ valuit, & ideò ex hoc actu clandeſtino iu
[d]ex ad ulteriora ꝓcedere nõ põt. Vltimo licētia cō-
[c]eſſa Regimini de dădo arbitriū officialibus ꝓcedē-
[d]i in cauſis criminalibus, debet intelligi de licentia
[d]ăda nõ omnibus officialibus, ſed ſolū officialibus
[ci]uitatis Mutinæ, & q in ciuitate Mutinę ius reddere
[de]bēt, in qua præſumūtur adeſſe officiales periti, &
[d]octi, cū in ea maxima peritorū copia adeſſe ſoleat,
[ar]g. tex. cū ibi not. in c. ſtatutū, de reſcri. in 6. Ex præ-
[d]ictis ergo oĩbus īfertur ad fauorē dicti Frăciſchini,
[ꝙ] cōtra eū nullo modo poſſit de huiuſmodi crimi-
[n]e pcedi, & inquiri, & captura de illo facta nulla, &
[i]nualida fuit, nec ad aliquă cōfeſſionē ꝑ uiă tormen
[to]rū deueniri põt; quinimmò ſi ipſe ſponte crimen
[c]onfiteretur, ſeu confeſſus eſſet, talis cōfeſſio illi nõ
[p]ræiudicaret per ea, quæ ſupra latius ſunt dicta. Et ita
[i]uris eſſe exiſtimo. Laus Deo.

SVMMAE.

[In]quiſitio legitima fit legitimis præcedentibus indicijs.

Teſtis unius dictum de uiſu eſt ſufficiens, & legitimum indicium ad torturam, & ad inquiſitionem formandam.

3 *Inquiſitio etiam inepta, & non legitimè formata propter confeſſionem rei ſponte in iudicio factam ſubſtinetur.*

4 *Mulier in criminalibus an ſit teſtis ſufficiens.*

5 *Confeſſioni rei in tormentis, ſeu illorum metu factæ non ſtatur, niſi illa ſponte poſtea, & ex interuallo fuerit ratificata, uel ex alijs coadiuuata.*

6 *Ex confeſſione rei ſpõte in iudicio facta abſque alijs adminiculis, & probationibus quis à iudice dănari poteſt, et quădo, nu. 12.*

7 *Et maximè quando talis confeſſio eſſet certa, & ueriſimilis.*

8 *Auxilium cooperatiuum ſibi inuicem præſtantes in delinquendo quomodo puniantur.*

9 *Confeſſio ſponte facta etiă in cauſa criminali an poſſit reuocari.*

10 *Confeſſionis reiteratio operatur, ut illi ſit ſtandum etiam in caſu, quo confeſſioni ſimplici aliàs non ſtaretur.*

11 *Confeſſio à carcerato facta an dicatur ſpontanea.*

12 *Confeſſio criminis ſponte facta quando reo confitenti non nocet, & quando ſecus.*

EPITOME.

INQVISITIONEM de crimine rectè formari ex dicto unius mulieris de uiſu deponētis, & ex cōfeſſione ſpōte in iudicio facta reū abſque alijs adminiculis, uel probationibus rectè à iudice damnari poſſe;

Et auxiliū cooperatiuū pari pęna cū principali delicto puniri, & reum nõ poſſe cōfeſſionē ab eo in iudicio ſponte factam poſt iuramentū de ueritate dicēdi ſuſceptū reuocare, in hoc cōſilio demōſtratur.

CASVS CONSILII.

PRAECEDENTIBVS *legitimis indicijs formata fuit inquiſitio cōtra Carolū, & Luciă adulteros, quòd homicidiū in perſonam Petri dictæ Luciæ mariti commiſerint, in qua impoſitione ſoror Luciæ examinata fuit, quæ iureiurando depoſuit, quòd ipſa præſente, & uidente Petrus in domo propria à dictis Carolo, & Lucia occiſus fuit, ut de hoc teſtimonio latius in proceſſu cauſæ conſtat. Alij etiă quinque teſtes examinati fuerūt deponētes, ꝙ noctis tēpore audiētes in quodă horto ipſis uicino fodi ad locū illū acceſſerūt, ut cognoſcerent ea, quæ ibi fierēt, & quoſdă fodiētes viderūt, qui ilico aufugerūt, & ob noctis obſcuritatē illos cognoſcere nõ potuerunt, ſed cadauer dicti Petri proſtratū ibi cognouerūt, & in capite lethali vulnere, ſeu percuſſione uulneratum, & brachio illius funē alligatū inſpexerūt: Deinde iudicis mădato dicti Carolus, & Lucia, quæ in caligis cultrū ferreū geſtabat, ſimul capti, & in carcerē detruſi fuerūt; & ſucceſſiuè diuerſis, & reiteratis uicibus mediăte eorū iuramēto à iudice ſeparatim, & ſimul examinati, & interrogati in effectu ſpōte adulteriū inter ſe cōmiſiſſe cōfeſſi fuerūt: Homicidiū uerò in perſonă dicti Petri Carolus in iudicio ſæpius ſpōte ſe perpetraſſe cōfeſſus fuit, at Lucia primo ſe adulteriū cū Carolo cōmiſiſſe cōfeſſa fuit, deinde dixit, Petrū maritū ſuum à Carolo percuſſū, & occiſū fuiſſe, nec nõ ſe cū ſorore cadauer mariti ſepulturæ tradidiſſe, & hac prima uice ipſa Lucia plura iudici expoſuit, & inter alia, ꝙ metuēs, ne caperetur, dixit ſe fugă ad aliă prouinciă arripuiſſe, & reuerſam poſtea captă fuiſſe: Itē alia die interrogata negauit, ſe aliquid in necē mariti cōmiſiſſe, nec cineres in illius faciē, dum humi ſemimortuus, & percuſſus iaceret, proieciſſe, nec funē collo, nec brachio uiri ſui inuoluiſſe: & alia uice interrogata permanſit in ſua negatiua: ſubiungēs tamē, & ſpōte cōfitēs, ꝙ iuſſu, & minis dicti Caroli adulteri territa funē collo mariti occiſi inuoluit, & illum moribūdū ipſa, & Carolus*

tantum